

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslag nr. 8. Fremsat 3/10 74. Første behandling 10/10 74. Betænkning 24/10 74).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen hør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om Danmarks forvaltningshøjskole.

(Lovforslag nr. 33. Fremsat 16/10 74).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Thomas Have (S):

Hvis folketinget, da man i 1971 vedtog loven om Danmarks forvaltningshøjskole, havde været forudseende og ikke indsat en bestemmelse om, at forslag til revision af loven skal fremsættes for folketinget senest i folketingsåret 1974-75, så kunne dette forslag jo have været med i spareforliget, og vi kunne have sparet både tid og papir, men vi skal jo følge de vedtagelser, der er sket, og jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget. Vi nærer heller ikke noget ønske om, at der skal indsættes en ny revisionsbestemmelse, idet en lov jo altid vil kunne tages op til revision.

Lindholt (FP):

Der er to ting i forbindelse med dette lovforslag, det er værd at nævne noget om. Det er for det første spørgsmålet om revisionsbestemmelsen, og det er jo fuldstændig rigtigt, hvad finansministeren udtaler i fremsættelsen, at sådanne kan man jo lige så godt lade være med at have med, fordi de er jo som nytårsløfter; ingen behøver at holde dem alligevel. Så den kunne altså godt stryges.

Men det andet er jo rigtignok et mere væsentligt spørgsmål, det er nemlig spørgsmålet om, hvorvidt der var anledning til overhovedet at foretage en revision af loven, om ikke der var anledning til netop i disse sparetider at overveje, om det nu er det rigtige, det, man har fået lavet i form af den forvaltningshøjskole. I den henseende er det jo aldeles uden betydning, ja, nærmest skadeligt, at man har fået en udtalelse fra repræsentanter, der består af dem, der, om jeg så må sige, netop lever af den slags ting. Det, man kunne spørge om, er, hvilke repræsentanter vi har. Hvilke kan udtale sig til fordel for skatteyderne? Det er jo ikke gjort med, at der er nogle, der er ansat på forvaltningshøjskolen eller i det hele taget beskæftiget inden for det område, der udtaler sig, for denne udtalelse kan naturligvis kun gå ud på, at de synes, det er et glimrende foretagende, som bør fortsætte, som det er, og eventuelt udvides.

Hvis vi prøver at kigge lidt på de tal, der er kommet frem i forbindelse med dette kortfattede lovforslag, hvad det i øvrigt udmærker sig ved, så viser det sig, at der bruges 70.000 kr. årlig pr. elev. Det er sandelig et godt tillæg til den løn, de ansatte inden for kommuner og stat får, 70.000 kr. ekstra om året til dem, der vil uddanne sig yderligere. Mon også en murerlærling vil kunne opnå det, hvis han skulle uddanne sig?

Hertil kommer, at man vistnok i hvert fald i noget omfang får tjenestefrihed for at kunne deltage i det og også i noget omfang bevarer lønnen, og det gælder minsandten også dem, der underviser på forvaltningshøjskolen. Normalt er det jo folk, der er ansat inden for kommunen og staten, der underviser ved forvaltningshøjskolen.

Hvis vi gør op, hvor meget det koster at få en mand uddannet ved forvaltningshøj-